

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/52/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1324201977
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1324201977.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Blanky Malichovej, v spore žalobcu: H. T. Q., W. XX.XX.XXXX, F. H. XXXX/X, XXX XX V.C., proti žalovaným: 1/ Pozemné stavby SC, s. r. o., Mliekárenská 1, 821 09 Bratislava, IČO: 43 871 437, 2/ BLADE REAL ESTATES, s.r.o., Mliekárenská 17, 821 09 Bratislava, IČO: 44 079 125, 3/ SUN lakes apartments I spol. s r.o., Mierové nám. 2, 903 01 Senec, IČO: 47 892 242, spoločne právne zast. KASATKIN & PARTNERS s. r. o., Záhradnícka 29, 811 07 Bratislava, IČO: 47 255 021, o určenie neplatnosti uznesení valných zhromaždení a o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č.k. 72Cb/27/2024-256 zo dňa 26. apríla 2024, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave opravuje záhlavie uznesenia Mestského súdu Bratislava III č.k. 72Cb/27/2024-256 zo dňa 26. apríla 2024 v časti popisného čísla sídla žalovaného 2/ tak, že správne znie ... so sídlom Mliekárenská 17 a dopĺňa identifikačné číslo žalovaného 3/ nasledovne ... IČO: 47 892 242.

II. Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č.k. 72Cb/27/2024-256 zo dňa 26. apríla 2024 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 324 ods. 1, 2 a 3, § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1 a 2, § 327, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2, § § 262 ods. 1 a § 354 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 27.03.2024 podal žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zakazujúceho nakladať s nehnuteľným majetkom vo vlastníctve žalovaného 1/ a žalovaného 2/. Konkrétne sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému 1/ a žalovanému 2/ povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami, ich scudzovania a zriaďovania záložných práv na nehnuteľnosti; pozemky a stavby, ktoré bližšie špecifikoval v podanom návrhu a jeho rozšírení zo dňa 8.4.2024. Žalobca zoberal svoj návrh čiastočne späť podaním zo dňa 8.4.2024.

3. Súd sa oboznámil s návrhom žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, čiastočným späťvzatím návrhu, rozšírením návrhu, samotnou žalobou vo veci samej a pripojenými listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné zamietnuť.

4. Konajúci súd konštatoval, že žalobca neosvedčil dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Len samotné tvrdenie žalobcu o ohrození hodnoty obchodných podielov v jeho vlastníctve predajom nehnuteľností, bez ďalšieho neodôvodňuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, ktorého

základnou podstatou je okamžitá a bezprostredná úprava právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými s účelom zabrániť vzniku škody žalobcovi alebo zabrániť inému bezprostrednému ohrozeniu práv žalobcu. Súd poukázal na skutočnosť, že potreba nariadenia neodkladného opatrenia musí byť bezodkladná a naliehavá. Žalobca musí hodnoverným spôsobom osvedčiť, že zo strany žalovaného dochádza k takému konaniu, ktoré by vzbudzovalo obavu, že žalobcovi reálne a bezprostredne hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície.

5. V danom štádiu konania nebolo osvedčené úmyselné sa zbavovanie majetku žalovanými 1/ a 2/ na úkor ohrozenia hodnoty obchodných podielov vo vlastníctve žalobcu. Vo vzťahu k predaju nehnuteľností možno uzavrieť, že ide o jeden z druhov príjmov z podnikania, ktorým sa dokonca môže zvýšiť hodnota majetku spoločnosti. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal rozpredávanie nehnuteľností vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/ pod ich trhovú hodnotu. Rovnako žalobca neosvedčil svoje tvrdenie o nelegálnom prevode vlastníctva k nehnuteľnému majetku mimo spoločnosti žalovaného 1/ a 2/. Nesúhlas žalobcu s predajom nehnuteľností nepreukazuje ich údajný nelegálny prevod. O neplatnosti uznesení valných zhromaždení žalovaného 1/ a žalovaného 2/, ktorými bol okrem iného schválený prevod majetku žalovaných za účelom uspokojenia veriteľov žalovaných, súd rozhodne po vykonaní písomného štádia prípravy pojednávania a náležitého dokazovania.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie zastáva názor, že žalobca neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle § 325 ods. 1 CSP, neosvedčil znižovanie hodnoty majetku žalovaných 1/ a 2/, preto návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol. O trovách konania bude podľa § 262 ods. 1 a § 354 CSP rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie vo veci samej.

7. Proti tomuto rozhodnutiu v celom jeho rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP.

8. Poukázal na nesprávnosti v rozhodnutí súdu, konkrétne, že adresa žalovaného 2/ má správne znieť „Mliekarenská 17“ a pri označení žalovaného 3/ absentuje „IČO. 47 892 242“.

9. Nestotožnil sa s bodom 20. odôvodnenia, podľa ktorého žalobca neosvedčil dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Tiež namietal bod 21. odôvodnenia, podľa ktorého žalobca nepreukázal rozpredávanie nehnuteľností vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/ pod trhovú hodnotu. Rovnako namietal tvrdenie súdu, že žalobca neosvedčil svoje tvrdenie o nelegálnom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnému majetku mimo spoločnosti žalovaného 1/ a 2/.

10. K tvrdeniu súdu, že predaj nehnuteľností je jediným z druhov príjmu, uviedol, že pri obchodných spoločnostiach žalovaného 1/ a 2/ išlo o obchodné spoločnosti, ktorých prakticky jediným zdrojom príjmov bol prenájom nehnuteľností, takže tvrdenie o inom druhu príjmov je pravdivé, ale predajom nehnuteľností dochádza priamo k ukončeniu dovtedy kontinuálneho zdroja príjmov z prenájmu nehnuteľností. Uviedol, že žalovaný 1/ a 2/ sa nezaoberali developmentom nehnuteľností, pričom čerpacie stanice pohonných hmôt slúžili výlučne na prenájom.

11. Poukázal na bod 19. odôvodnenia a mal za to, že z jeho podaní a predložených dôkazov vyplývajú skutočnosti, ktoré sú nie len osvedčené, ale priamo preukázané. Tiež uviedol, že doteraz - napriek zákonnej povinnosti, žiadna zo spoločností žalovaných nemá verejne dostupné informácie o konečných užívateľoch výhod, z ktorých jeden je žalobca, avšak ostatní koneční užívatelia výhod zostávajú napriek opakovaným žiadosťiam žalobcu konaním H.. Y. Č., T., H., ako štatutárneho orgánu žalovaných, neznámi.

12. Poukázal na skutočnosť, že žalobca od žalovaných nepoberá od roku 2017 žiaden podiel na zisku, štatutár žalovaných je obžalovaný pre úmyselný zločin proti žalobcovi, žalovaní 1/ a 2/ previedli časť svojich nehnuteľností na obchodné spoločnosti ovládané obžalovaným, pričom tieto spoločnosti majú dlhové povinnosti na daniach a odvodoch, teda pravdepodobnosť, že skutočne došlo k úhrade odplaty za nehnuteľnosti je fakticky nulová. Tiež poukázal na skutočnosť, že 10 % spoločník žalovaného 1/ má niekoľkomiliónové dlhové povinnosti na daniach a odvodoch.

13. Pred vydaním uznesenia vzal žalobca v rozsiahlej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia späť z dôvodu, že tieto nehnuteľnosti už boli z majetku žalovaných 1/ a 2/ prevedené na tretiu osobu. Pokiaľ preukázané skutočnosti, že štatutár žalovaných spoločností konal úmyselne proti záujmom žalobcu, previedol nehnuteľnosti na ním ovládané obchodné spoločnosti mimo dosah žalobcu, podstatná časť nehnuteľností bola prevedená z vlastníctva žalovaných 1/ a 2/ na tretiu osobu, neboli pre súd dostatočným osvedčením skutočností tvrdených žalobcom o naliehavej potrebe dočasne upraviť pomery účastníkov, potom je možné na základe rozhodnutia súdu konštatovať, že splniť osvedčenie tvrdení je možné iba po úplnom dokonaní úkonov, proti ktorým neodkladné opatrenie smeruje, alebo iba formou čestného vyhlásenia samotného H.. H.. Y. Č., T., H., že koná úmyselne proti záujmom žalobcu.

14. Mal za to, že súd nesprávne právne posúdil vec a napriek predloženým dôkazom, preukazujúcim skutkové tvrdenia žalobcu, tieto vyhodnotil ako nedostatočné. Poukázal na to, že inštitút neodkladného opatrenia má predchádzať a zabezpečiť, aby sa žalobca mal ako po právoplatnom skončení súdneho sporu majetkovo uspokojiť. Tvrdenia členov organizovanej skupiny osôb na valných zhromaždeniach žalovaného 1/ a 2/ o prevode majetku za účelom uspokojenia veriteľov, boli pre žalobu ničím nepodložené, pretože žalobcovi, ako 50 % spoločníkovi žalovaných 1/ a 2/ neboli známi žiadni iní veritelia, suma, ktorú žalovaní veriteľom dlžia a záväzky žalovaných 1/ a 2/ neboli vôbec dôvodom na rozpredanie majetku žalovaných 1/ a 2/.

15. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd predmetné uznesenie zmenil a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v znení jeho čiastočného späťvzatia a rozšírenia v celom rozsahu vyhovel, a neodkladné opatrenie v zmysle vyššie uvedeného nariadil.

16. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní 1/ a 2/, ktorí uviedli, že popierajú všetky tvrdenia žalobcu, účelovo naformulované do žaloby ako aj do návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Bol to výlučne žalobca, ktorý od roku 2016 uskutočňoval kroky smerujúce k poškodeniu žalovaného 1/ a 2/.

Žalobca požadoval nariadiť neodkladné opatrenie z obavy, ktorej podstata spočíva v tom, že „dôvodom bianco súhlasov s predajom čerpacích staníc valných zhromaždení inscenovaných členmi organizovanej skupiny zvýšenia základného imania v spoločnostiach žalovaných je vytunelovanie týchto spoločností predajom nehnuteľností vo vlastníctve týchto spoločností pri umelo vytvorenom „právnom“ stave quasi súhlasu spoločníkov žalovaných 1 a 2 - proti vôli žalobcu ako 50 %-ného spoločníka žalovaných 1 a 2“. Na margo tvrdenia žalobcu, že jeho majetok je blokovaný na návrh spoločnosti BENZINOL SLOVAKIA s.r.o. v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 7C/64/2022 uviedol, že blokácia majetku žalobcu v označenom konaní je plne legitímna, nakoľko spoločnosť BENZINOL SLOVAKIA s.r.o. má voči žalobcovi pohľadávku vo výške 500.000,- eur, keď žalobca chcel prevodom svojich nehnuteľností na základe darovacej zmluvy zmariť uspokojenie tejto pohľadávky.

Zo žalobcovho návrhu nie je zrejmé, ochrany akého konkrétneho porušeného alebo ohrozeného práva na jeho strane sa vlastne domáha. Z Obchodného zákonníka vyplýva, čo konkrétne patrí do pôsobnosti valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným. Spoločenské zmluvy žiadnej zo žalovaných spoločností túto pôsobnosť valného zhromaždenia nerozširujú. Rovnako je zrejmé, čo patrí do pôsobnosti konateľa spoločnosti. Uzatváranie zmlúv (t j. aj uskutočňovanie právnych úkonov spojených s predajom majetku spoločností) v zmysle Obchodného zákonníka a spoločenskej zmluvy žalovaných 1/ a 2/, patrí do pôsobnosti konateľa spoločnosti. Stotožňovanie majetku spoločnosti s majetkom jednotlivých spoločníkov nemá oporu v Obchodnom zákonníku a ani v inom právnom predpise a je v rozpore s charakterom spoločnosti s ručením obmedzeným ako kapitálovej spoločnosti, ktorej majetok je oddelený od majetku jej jednotlivých spoločníkov. Majetok žalobcu nie je žiadnym spôsobom ohrozený, čo je zrejmé aj z toho, že žalobca žiadne konkrétne ohrozenie jeho majetku neosvedčil.

Zo žalobcom predložených výpisov z listov vlastníctva je zrejmé, že na prevažnej väčšine nehnuteľností vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/ viazne záložné právo v prospech banky, na niektorých nehnuteľnostiach aj záložné právo daňového úradu, teda obava z ich prevodu bez primeraného protiplnenia nie je namieste.

Argumentácia žalobcu vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia v požadovanom rozsahu neobstojí, nakoľko nebola osvedčená potreba ochrany práv žalobcu. Nie je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu a neexistuje ani obava, že exekúcia bude ohrozená. Navyše tvrdenia, ktoré žalobca v návrhu uviedol, predstavujú jeho domnienky, ktoré nemajú právny ani skutkový základ.

Žalobca ďalej nešpecifikoval, do akého momentu (alebo riešenia situácie) požaduje zriadiť neodkladné opatrenie v zmysle zákazu nakladať s nehnuteľnosťami vo vlastníctve žalovaných. Žalobca požadoval

výlučne zablokovať nehnuteľnosti, a to na dobu neurčitú. V tomto smere je návrh žalobcu neproporcionálny. Účel, ktorý zamýšľal žalobca neodkladným opatrením docieľiť, t.j. zablokovať spoločnosti žalovaných a ich majetky en bloc, je nelegitímny a predstavuje neprímerané obmedzenie žalovaných ako vlastníkov.

Žalovaní ďalej namietali, že žalobca neosvedčil existenciu ujmy, ktorá by mu bezprostredne hrozila v dôsledku nenariadenia neodkladného opatrenia. Podľa ich názoru neexistuje žiadna ujma na jeho strane, ktorej by bolo potrebné poskytnúť ochranu. Realizovanie práva žalovaných vlastníť a scudzovať majetok nevyhnutne neznamená, že je potrebné poskytnúť ochranu právam žalobcu. Žalobca neosvedčil, že sa žalovaní zbavujú svojho majetku predajom za nízku cenu, darovaním alebo zámenou za veci nižšej hodnoty.

Keďže žalobca nepreukázal opodstatnenosť neodkladného opatrenia, jeho nariadením by došlo k zásahu do základných práv žalovaných, a to najmä do základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR, základného práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť v zmysle čl. 35 ods. 1 Ústavy SR, základného práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru. Ujma žalovaných, proti ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenie smeruje, by bola zjavne neprímeraná výhode, ktorú by žalobca získal.

Všetky skutočnosti uvádzané žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu boli založené len na ničím nepodložených tvrdeniach, subjektívnych názoroch a pocitoch žalobcu, bez predloženia relevantného dôkazu, ktorý by preukázal dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia a následného určenia uznesení prijatých na valnom zhromaždení za neplatné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaní navrhli, aby Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č.k. 72Cb/27/2024 - 256 zo dňa 26.04.2024 potvrdil a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

17. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými subjektmi - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. e) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správne v súlade ust. § 387 ods. 1 CSP.

18. Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

19. Odvolací súd zistil, že pri vyhotovovaní odvolaním napadnutého rozhodnutia došlo k chybe v písaní, keď súd prvej inštancie v záhlaví napadnutého uznesenia Mestského súdu Bratislava III č.k. 72Cb/27/2024 - 256 zo dňa 26.04.2024 uviedol nesprávne popisné číslo adresy žalovaného 2/ a neúplné údaje žalovaného 3/, keď opomenul uviesť jeho IČO.

20. Odvolací súd preto v súlade s § 224 CSP I. výrokom tohto rozhodnutia tieto pochybenia opravil tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

21. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

22. Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

23. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

24. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

25. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa žalobca domáha.

26. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

27. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

28. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

29. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

30. Odvolací súd posúdil návrh žalobcu v kontexte predložených dôkazov a vyššie uvedených zákonných ustanovení CSP a dospel k záveru, že žalobca neosvedčil dostatočným spôsobom rozhodujúce skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia, a teda nesplnil podmienky pre jeho nariadenie.

31. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a pripojenie listín, na ktoré sa žalobca odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

- je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,
- žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu z ohrozenia exekúcie,
- uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha,
- navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,
- právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah,
- sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práva oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou

úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

32. Zamietnutým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému 1/ a žalovanému 2/ zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami, ktoré bližšie špecifikoval v návrhu, uvedené žiadal titulom skutočností uvedených v žalobe s poukazom na inzerát, ktorým bola sieť čerpacích staníc, ktorú vlastní spoločnosti žalovaného 1/ a 2/, ponúkaná na predaj ďalšou osobou organizovanej skupiny okolo H. H. Y. Č., T., H., informácie pre inzerát poskytol spoluobžalovaný v trestnej veci voči žalobcovi K. H. Q.. V odvolaní žalobca argumentoval nesprávnosťou súdneho rozhodnutia s tým, že súd nesprávne právne posúdil vec a napriek predloženým dôkazom, preukazujúcim skutkové tvrdenia žalobcu, tieto vyhodnotil ako nedostatočné.

33. Odvolací súd sa v prejednávanej veci stotožnil so skutkovým zistením, ako aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie v tom smere, že na základe žalobcom predložených písomností nemožno považovať za dostatočne osvedčené základné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia tak osvedčenia dôvodnosti nároku žalobcu žalobcu, ako aj nevyhnutnosti úpravy vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

34. Žalobca v odvolaní uviedol, že požaduje nariadiť neodkladné opatrenie z obavy, že dôvodom bianco súhlasov s predajom čerpacích staníc valných zhromaždení inscenovaných členmi organizovanej skupiny zvýšenia základného imania v spoločnostiach žalovaných, je vytunelovanie týchto spoločností predajom nehnuteľností vo vlastníctve týchto spoločností, pri umelo vytvorenom právnom stave quasi súhlasu spoločníkov žalovaných 1/ 2/ proti vôli žalobcu, ako 50 % spoločníka žalovaných 1/ a 2/.

35. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je dostatočne zrejme a osvedčené, ochrany akého konkrétneho porušeného alebo ohrozeného práva sa žalobca domáha. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na argumentáciu žalovaných 1/ a 2/ vo vzťahu k odôvodneniu odvolania žalobcu, že stotožňovanie majetku spoločnosti s majetkom jednotlivých spoločníkov nemá oporu v ustanoveniach obchodného práva. Odvolací súd pripomína, že spoločnosť s ručením obmedzeným je kapitálová spoločnosť, ktorej majetok je oddelený od majetku jej jednotlivých spoločníkov. Nemenej podstatná skutočnosť pri obave žalobcu z prevodu nehnuteľností bez primeraného protiplnenia je tá, že na väčšine nehnuteľností vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/ je vyznačené záložné právo v prospech banky, či daňového úradu.

36. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. júla 1997, sp. zn. 5 Obo 144/97 (zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/1998), v zmysle ktorého: „ Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený je predovšetkým také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery.“ V uvedenom kontexte žalobca síce poukázal na nepriaznivú finančnú situáciu žalovaných s poukazom na lustráciu cez portál EPI a články v médiách, žiadnym spôsobom však nešpecifikoval konanie žalovaných, ktoré by priamo nasvedčovalo zbavovaniu sa ich majetku. Civilný sporový poriadok v ustanoveniach upravujúcich neodkladné, ako aj zabezpečovacie opatrenie zakotvuje, že navrhovateľ opatrenia musí v návrhu na jeho zriadenie hodnoverne osvedčiť dôvodnosť a existenciu svojho nároku voči odporcovi a taktiež existenciu predpokladu, že budúca exekúcia bude zmarená. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva žalobcu nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie opatrenia. Samotné tvrdenia žalobcu, ktorými odôvodňoval nariadenie neodkladného opatrenia, neosvedčujú naliehavosť potreby požadovanej predbežnej úpravy a nepreukazujú skutočnosť, že by v danom prípade existovala obava, že exekúcia bude ohrozená.

37. Odvolací súd zastáva názor, že žalobca nepreukázal, že sa žalovaní zbavujú svojho majetku jeho predajom za nízku cenu, darovaním alebo zámenou za veci nižšej hodnoty. Odvolací súd dodáva, že existencia právneho pomeru medzi stranami sporu alebo existencia nároku ešte nevytvára zákonný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na

strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Len splnenie vyššie uvedených predpokladov dovoľuje súdu pred rozhodnutím vo veci samej nariadiť neodkladné opatrenie, to všetko za dodržania princípu proporcionality. Vzhľadom na rozsah nehnuteľností označených žalobcom, na ktoré žiadal zriadiť neodkladné opatrenie, odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na charakter danej veci nemožno vylúčiť porušenie princípu proporcionality.

38. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je priestor na vykonanie potrebného dokazovania, ktoré prejednávaná vec, aj s poukazom na predchádzajúce súdne konania vedené medzi totožnými stranami, nesporne vyžaduje. To vykoná súd prvej inštancie v konaní o veci samej, tak ako uviedol v bode 21. svojho rozhodnutia zo dňa 26. apríla 2024.

39. S poukazom na vyššie uvedené, v zmysle citovaných zákonných ustanovení, odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom napadnuté rozhodnutie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

40. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

41. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).